

Nejvyšší soud uložil rekursnímu soudu věcné rozhodnutí o rekursu Boženy Č.

Důvody:

Názor rekursního soudu není správný. V § 145 obč. zák. jest ustanoveno, že rodiče jsou oprávněni vyhledati pohřešované dítě, uniklé nazpět žádati a uprchlé přivést zpět s vrchnostenskou pomocí. Že by se to musilo státi pořadem sporným, nelze z toho usuzovati, naopak z doslovu a ze zařazení tohoto ustanovení, jakož i z toho, že jde o poměr rodičů k manželskému dítěti a jeho úpravu, jest spíše usuzovati, že citované ustanovení má zřejmě na mysli řízení nesporné. Vždyť jest to jistá obdoba s ustanovením § 142 obč. zák., kde se důsledně uznává, že věc jest vyřídit v řízení nesporném. Nebylo tedy řízení a rozhodnutí prvního soudu zmatečné podle § 41 lit. d) nesp. říz. a byl rekursní soud povinen přezkoumati usnesení prvního soudu po stránce věcné.

~~Čís. 17366.~~

Čís. 17366.

Předpis § 330 ex. ř. nebrání právnímu zástupci, aby nevedl exekuci k vydobytí útrat, jež byly přisouzeny výměnkáři v jeho sporu o zadrželé dávky výměnkářské a spolu s vymoženými výměnkářskými dávkami zajištěny na nemovitosti zatížené výměnkem.

(Rozh. ze dne 7. září 1939, Rv I 2804/38.)

Žalující pozůstalost po Dr. Rudolfu R. přednesla, že zůstavitel Dr. Rudolf R. zastupoval manžele Františka a Annu V. v H. v jejich sporech proti manželům Stanislavu a Marii V. o plnění výměnkářských dávek. Vydobyté dávky s úroky a útratami sporu dal zůstavitel zajistiti na polovině nemovitosti patřící Marii V. Po vydražení nemovitosti složil vydražitel František M. tyto knihovně zajištěné výměnkové dávky s útratami v částce K do soudního deposita okresního soudu v Ř. Na tyto částky uplatňují žalované Julie a Marie H. své nároky, poněvadž prý jim výměnkáři František a Anna V. (jich rodiče) tuto pohledávku postoupili na vyrovnání jejich pohledávek. Tomuto postupu odporuje žalující strana namítajíc jeho bezúčinnost vůči ní, protože prý žalované věděly o úplné nemajetnosti postupitelů, ježto kromě postoupené pohledávky postupitelé nemají jiného jmění a exekuce proti nim vedené jsou bezvýsledné, takže lze očekávati, že útratová pohledávka žalující, rozsudkem jí přisouzená, nebude uspokojena. Domáhá se proto strana žalující výroku, že žalované Julie a Marie H. jsou povinny trpěti, aby žalující pozůstalost Dr. Rudolfa R. uspokojila svou pohledávku proti Františku a Anně V., výměnkářům v H., ze soudního deposita, totiž z peněz, složených u okresního soudu v Ř. vydražitelem Františkem M. jako dávky výměnkové s útratami spojenými s jich vymáháním a na vy-

dražené nemovitosti váznuvších. Proti žalobě namítli žalovaní mimo jiné, že složené peníze, z nichž žalující žádá uspokojení, jsou výměnkářskými dávkami, na něž nelze vésti exekuci hledíc k předpisu § 330 ex. ř., takže žalující strana nemohla býti ani poškozena, jak to úspěšná odpůřčí žaloba předpokládá. Nižší soudy uznaly podle žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání a v otázce, o níž jde, uvedl v

důvodech:

V tomto sporu jde podle zjištění nižších soudů o útraty ze sporů, jež vedli výměnkáři František a Anna V., zastoupeni právně Dr. Rudolfem R., advokátem v P., proti Stanislavu a Marii V., majitelům nemovitosti, na níž byl jejich výměnek knihovně zajištěn, pro plnění zadrželých dávek výměnkářských; útraty byly pak s vydobytými výměnkářskými dávkami i s úroky knihovně zajištěny na polovině nemovitosti patřící Marii V.; vysouzené útraty, pokud jde o výši 9.373 K 05 h s přísl., pro něž žalující strana vznesla odpůřčí žalobou odpor, nebyly Dr. Rudolfu R. zaplacený a výměnkáři postoupili svým žalovaným dětem Julii H. a Marii H. také ony útratové nároky, z nichž měli uspokojiti svého jmenovaného zástupce. Účelem ustanovení § 330 ex. ř. jest ovšem chrániti výměnkáře v jeho výživě a proto právě zákon z vedení exekuce vyloučil výměnky v hodnotě menší než 4.000 K ročně. Než odporovalo by tomuto účelu zákonného ustanovení § 330 ex. ř., kdyby z vedení exekuce měl býti vyloučen i nárok na přisouzené útraty knihovně zajištěné a to jmenovitě na úkor právního zástupce, jenž svým přičiněním vymohl jak zadrželé dávky tak i onen útratový nárok sám, který je právě ekvivalentem tohoto přisudku útratového, a jemuž útraty zaplacený nebyly. V takovém případě, v poměru právního zástupce a klienta, přisouzené útraty ve skutečnosti ani nepatří výměnkáři, nýbrž právnímu jeho zástupci a nelze uznati za spravedlivé, jestliže výměnkář, pomina zcela svého právního zástupce o útratovém přisudku či o vydobytých útratách na jeho úkor disponuje. Není tedy v rozporu ani s ustanovením § 330 ex. ř., jestliže se právnímu zástupci v takovém případě přizná právo exekuce k vydobytí jeho útratových nároků a to zvláště na pohledávky z důvodu přisouzených útrat sporů a zadrželé výměnkářské dávky anebo na částky k zajištění těchto útratových pohledávek složené, když ony samy převyšují nároky právního zástupce, jež byly základem tohoto odpůřčího sporu. Námitka žalovaných, že by žalobci nebyli mohli vésti s úspěchem exekuci a že postoupením nemohli býti poškozeni, tedy neobstojí.

Čís. 17367.

K výkladu § 18 (2) přídatkového zákona č. 75/35 Sb. z. a n.

Neobsahuje-li povolení ministerstva obchodu udělené podniku podle § 18 (2) příd. zák. k likvidaci přídatkového zařízení v té příčině žádné